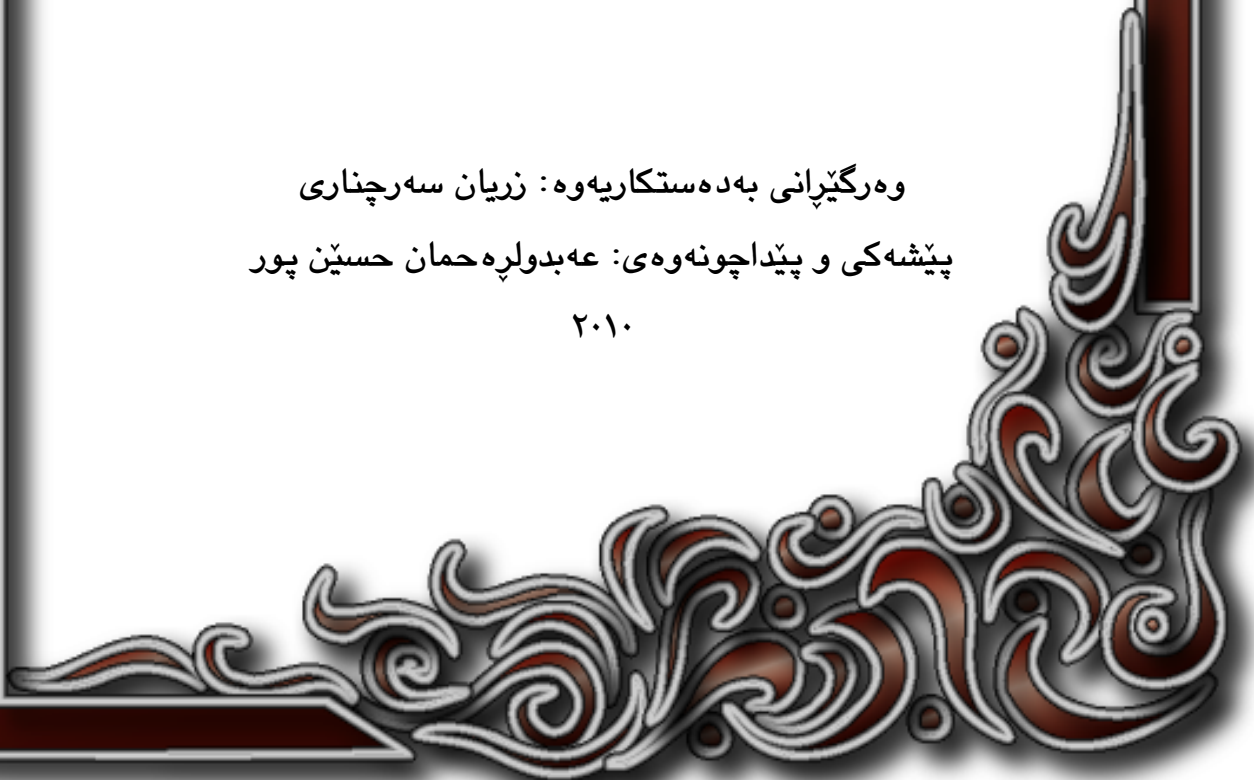

۱۲ بەنگە بۆنەو موسوئمانانەى كە
۱۲ رەبىعى يەكەم ناودەنن مەولود
وہ ئاھەنگى تىدادەگىرن

وہرگىپرانى بەدەستكارىيەوہ: زريان سەرچنارى
پىشەكى و پىداچونەوہى: عەبدولرەحمان حسين پور

۲۰۱۰

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ.

تینه فکرین و بیرنه کردنه وه وای له موسولمانان کردوه که به بی ترس له لیپرسینه وهی خوای گه وره بیدعت (واته: شته زیادکراوه کان بۆ دین) تیکه ل به دین بکه ن، چونکه هر موسولمانیک تۆزی بیر له یه که مین پوکنی ئیسلام بکاته وه زۆر به باشی بۆی وه دهرده که ویت که ههروه کو چۆن شایه تیدان به وشه ی پیروزی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) هه یه و پیناسه ی نه هلی ته وحیده، ههروه اش ئیقرار کردن به (أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) گه وره ترین به لئین و په یمانه بۆ دورکه وتنه وه له بیدعت، چون هیچ که س به موسولمان نازمیردریت هه تا ئیقرار به پیغه مبه رایه تی پیغه مبه ر موحه ممه د نه کات ﷺ وه به و ئیقراره ش هه مو بیدعتیکی له خوای قه ده غه کردوه، چونکه کاتیکی که ددانی به وه دانا که موحه ممه د ﷺ نیردرای خویه نه بی بزانی که پیغه مبه ر موحه ممه د ﷺ له لایه ن خواوه جگه له ئاینی پیروزی ئیسلام هیچی نه هیناوه و ئیسلامیش به شه هاده تی قورئان کامل بووه و پیویستی به کامل کردن نییه، به لام به داخه وه هه مورپوژتیک زیاتر له پوژانی رابوردوو له لایه ن موسولمانانی نه شاره زاوه شتی تازه داهینراوه و تیکه ل به دین کراوه و نه کریت. یه کیکی له و بیدعتانه ئاههنگ گپرانه به بۆنه ی یادی له دایکبونی پیغه مبه رمان موحه ممه د ﷺ، که به داخه وه له ناو موسولماناندا به به شیک له دین چاوی لی ئه کریت.

سوپاس بۆ خوا که زانایانی موسولمان هه ر له سه ره تای داهینانی ئه م بیدعته وه تا ئیستا به رده وام موسولمانانان له حه قیقه تی ئه م بیدعته ئاگادار کردۆته وه.

ئه م نامیلکه ی که له به رده ستانایه له لایه ن برای به پیز کاک زیان سه رچناریه وه وه رگپردراوه بۆ سه ر زمانی کوردی له گه ل ئه وه دا که زۆر کورته به لام کۆمه له به لگه یه کی جوانی له خوگرتوو. هیوادارم که خوای گه وره بیکات به هوی داچله کاندنی کۆمه لیک له موسولمانان.

بۆ زیاتر شاره زابون له م بابه ته بگه پینه وه بۆ کتیبی:

" لیکۆلینه وه یه کی بابه تی و زانستیانه ده رباره ی:

حوکمی یادی مه ولود خویندنه وه و ئاههنگ گپران

به بۆنه ی له دایکبونی باشتربینی پیغه مبه ران ﷺ

ناماده کردنی مامۆستا: عه بدولغه فور عه بدوللا ساله ح

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ.

عه بدولپه حمان حسین پور

یه که می ره بیعی یه که می سالی ۱۴۳۱ ی کۆچی

سهره تا سوپاس و ستایش بۆ خودای جیهانه کان، وه درود و سه لام له سهر پیغه مبه رمان محمد که به پیزترین دروستکراویتی، خوینه رانی به ریز! ئە مه چه ند (به لگه) یه که بۆ ئە و موسولمانانه ی که به بۆنه ی له دایکبونی باشترین پیغه مبه ره وه ﷺ ئاهه نگ ده گپن، داواکارم له خوی گه وره که سودی لیبینن:

به لگه ی یه که م

۱- پیغه مبه ری خوا ﷺ بۆ خوشی ئە مری پیکراوه که شوین شرعی الله بکه ویت :

له راستیدا خوی گه وره فرمانی کردوو به پیغه مبه ره که ی ﷺ ته نها شوین ئە و شه ریه ته بکه ویت که خوی بۆی ناردوو، وه به هیچ جوریک نه که ویت شه شوین ویست و بۆچونی خوی یان هه واوه وه سی که سانی تر، وه که له قورئانی پیروژدا پیی ده فه رمویت: ﴿ تَمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴾^۱

واتا: دوا جار ئە تۆمان خسته سهر رپگه وشوینیک له م ئایینه؛ شوینی که وه و شوین ئاره زووی ئە و نه زانانه مه که وه.

که واته به پیی ئە م ئایه ته و چه ندین ئایه تی تریش که هاومانای ئە ون، سه رجه م خواپه رسته یه کان (توقیفی)ن، به و واتایه ی که جیگه ی چاکسازی تیدانابیته وه و به بیر و بۆچونی هیچ که سیک ده ستکاری ناکریت، به لکو خواپه رستی پیویسته ته نها به گویره ی ئە و شه ریه ته بیت که خوی گه وره خوی بۆی داناوین، هه ر بۆیه خوی گه وره له چه ندین شویندا فرمان ده کات ته نانه ت به پیغه مبه ره که شی ﷺ، که شوین شه ریه ته و وه حی خوی بکه ویت، ئە وه تا خوی گه وره ده فه رمویت: ئە ی موحه ممه د پییان بلی: ﴿ إِنِ اتَّبَعُوا إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ ﴾^۲

واتا: من هه ر ئە وه نده م له سه ره په یره وی ئە و فه رمانه بم که پیم راده گه یه ندری. له رۆشنایی ئە م ئایه تانه وه سه رجه م زانایان بۆچونیان وایه که په رسته نه کان ده بیت به شیوه ی (شوین که وتن) بن، نه که (داهینان). واتا: (الإتباع لا الإبتداع)

۱ الجاثية ۱۸

۲ الاحقاف ۹

۲- خوای گه‌وره ناردنی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ به نیعمه‌ت داده‌نیّت نه‌ک له‌دایکبونی:

ئه‌گه‌ر به جوانی وردبینه‌وه له قورئانی پیروژ، ده‌بینین خوای گه‌وره به‌نده‌کانی خوای به‌وه منه‌تبار کردووه‌که پیغه‌مبه‌ریکی له خوایان بو ناردون، نه‌ک منه‌تباریان بکات به له‌دایکبونه‌که‌ی. خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾^(۱)

واتا: باوه‌پداران به‌رمه‌تی چاکه‌ی خودان؛ که یه‌کتیک هه‌ر له خوایانی ناردووه پیغه‌مبه‌ریان بی؛ نیشانه‌کانی خودایان به‌سه‌ردا ده‌خوینیتته‌وه و به پاکژی رایان ده‌گری و له کتیب و کارزانیدا رایان دینتی؛ که ده‌پیشدا هیچیان له هیچ نه‌ده‌زانی.

۳- پیشینه‌ باشه‌کانمان روژی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ به روژیکی ئاسایی چاولیکردوه:

پیشینه‌ چاکه‌کانمان (السلف الصالح) هه‌رگیز نه‌چون له روژی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، خواپه‌رستی و کاری خیری تایبه‌تی ئه‌نجام به‌دن، به‌لکو هه‌روه‌ک روژه ئاساییه‌کانی تر ته‌ماشایان کردووه، ئه‌گه‌ر کاریکی وایان بکردایه ئه‌وا بیگومان پیمان ده‌گه‌یشت و لییان نه‌ده‌شاردینه‌وه، هه‌مومان ده‌زانین که پیشینه‌کانمان (ئه‌سحابه و شوینکه‌وتوانیان) زیاترین خوشه‌ویستی و به‌گه‌وره‌دانان و شوین که‌وتنیان هه‌بووه بو پیغه‌مبه‌رمان ﷺ.

زانای پایه به‌رز (أبو عبدالله الحفار المالکي "۱۸۱ک") ده‌فه‌رمویت: (وه‌ک ده‌زانن که روژی هه‌ینی باشترین روژه له هه‌فته‌دا، وه باشترین خواپه‌رستیش که له روژدا ئه‌نجام بدریّت به‌روژو بونه، که‌چی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ لئی قه‌ده‌غه کردوین که روژانی هه‌ینی به‌روژوبین، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که نابیت هیچ په‌رستنیک دابه‌ینین و په‌یوه‌ستی بکه‌ین به‌کات و شوینیکی تایبه‌تی‌وه ئه‌گه‌ر له شه‌رعدا نه‌هاتبیت، ئیتر هه‌ر په‌رستنیک له شه‌رعدا نه‌هاتبوو نابیت له خو‌مانه‌وه ئه‌نجامی به‌دین، چونکه کو‌تایی ئه‌م ئوممه‌ته ناتوانن شتیکی وا به‌یننه ئاراهه که له سه‌ره‌تا که‌ی باشتریت... که‌واته (والخیر کُلُّهُ فِي إِتِّبَاعِ السَّلَفِ الصَّالِحِ) باشه و خیر له‌وه‌دایه که له ریگه‌ی پیشینه‌ چاکه‌کانه‌وه برۆین.^(۲)

^۱ آل عمران: ۱۶۴

^۲ (المعیار العرب ۷ / ۹۹)

٤- بۆچی پۆژی دوانزه‌ی ره‌بیعی یه‌که‌م نه‌کرا به سه‌ره‌تای سالی کۆچی؟

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای زانستی خه‌لیفه‌ی به‌رپز (عُمَری کوری خَطَّاب) بکه‌ین T ئینجا تیده‌گه‌ین بۆچی کاتیک که میژوی ئیسلامی ده‌ستنیشان کرد، هه‌ستا کۆچ کردنی پیغه‌مبه‌ری کرد به سه‌ره‌تای میژوو ﷺ، نه‌ک لاسایی گاوه‌کان بکاته‌وه و له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکات به سه‌ره‌تای میژوی ئیسلام. چونکه کۆچ کردنه‌که‌ی سه‌ره‌تایه‌ک بوو بۆ سه‌رکه‌وتنی دینه‌که‌ی، ئایا ده‌زانیت بۆچی پۆژی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ری نه‌کرد به سه‌ره‌تای میژوی ئیسلام ﷺ؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که پاستیه‌ پرواتا‌کان بخاته پێش هه‌ندی‌ک بۆنه‌ی لاوه‌کی یه‌وه.

٥- یادکردنه‌وه‌ی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیدعه‌تیکه‌ که شیعه‌کان دایان هی‌ناوه.

موسولمانی خوشه‌ویست! بزانه یه‌که‌م که‌س که ئاهه‌نگی مه‌لودی پیغه‌مبه‌ریان داهینا ﷺ، خه‌لیفه (فاطمیه) کان بوون له شاری قاهره که له‌سه‌ده‌ی چواره‌می کۆچیدا بوو، نه‌ک هه‌ر به‌ته‌نها له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ، به‌لکو شه‌ش یادیان داهینا: له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌دایکبونی ئیمامی عه‌لی و فاطیمه و حه‌سه‌ن و حسین ﷺ و هه‌ یادی له‌دایکبونی خه‌لیفه‌ی سه‌رده‌می خۆیان، ئیتر ئه‌م بیدعه‌یه له‌ ناو موسولماناندا مایه‌وه تاکو (لأَفْضَلُ ابْنِ أَمِيرِ الْجَيْشِ "١٥١٥ ك") بووه مایه‌ی نه‌هیشتن و له‌بیر بردنه‌وه‌ی له‌ ناو خه‌لکدا، تا ئه‌وکاته‌ی له‌ سالی (٤٥٢٤ ك) دا دوباره له‌سه‌ر ده‌ستی فه‌رمانه‌وا ("الحاکم بأمر الله" الخلیفة الفاطمي حکم مصر من ٣٨٦ إلى ٤١١ هـ) ته‌شه‌نه‌ی کرده‌وه، له‌ کاتیکدا خه‌ریک بوو به‌ته‌واوه‌تی له‌بیر خه‌لک بچیته‌وه.

که‌واته به‌گویره‌ی ئه‌م میژوو، ئوممه‌تی ئیسلام به‌هیچ شیوه‌یه‌ک یادی مه‌لودیان نه‌کردۆته‌وه تاوه‌کو کاتی هاتنی ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی فاطمیه‌کان، جا ئایا ئه‌و (فاطمی) یانه که شیعه مه‌زه‌ه‌بیش بون، پیویست ده‌کات ئیمه شوینیان بکه‌وین و لاساییان بکه‌ینه‌وه، وه ئه‌وه‌ی ئه‌وان دایان هی‌نا له‌خۆمان و له‌ خه‌لکیشی بکه‌ین به‌ دین؟ یاخود ئه‌وه‌نده پیرۆز بکریت، تاکو هه‌ندی‌ک له‌ موسولمانانی ئه‌مپۆ ده‌لین شه‌وی له‌دایکبونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ شه‌وی قه‌دریش به‌رپزتره!

٦- بەلگەىەكى راست بەدەستەوہ نىيە لەسەر ئەوہى كە پىغەمبەرى ئىسلام ﷺ لە دوانزەى رەبىعى يەكەمدا لەدايك بوپىت:

ئاهەنگ گىپى بەرپىز! ئايا دەزانىت كە مېژونوسان جىاوازيان ھەيە لە دەستنىشان كەردنى ئەو مانگەى كە پىغەمبەرمىانى تىدا لەدايك بووہ ﷺ؟ ھەندىكىان دەلەين لەمانگى (رەمەزان) دا لەدايك بووہ، بەلام زۆرىنەيان لەسەر ئەو بۆچونەن كە لەمانگى (رەبىعى يەكەم) دا لەدايك بوپىت، پاشان ئەمانىش ناكۆكيان ھەيە لەسەر دەست نىشان كەردنى پۆژى لەدايكبونەكەى! .

بۆيە گوتراوہ (٢) ى رەبىعى يەكەم لەدايك بووہ ئەمەش گوتەى (إِبْنُ عَبْدِ الْبَرِّ) ە.

وہ يان (٨) ى مانگ لەدايك بووہ ئەم مېژووہ (إِبْنُ حَزْمٍ) بە صەحىحى داناوہ و زۆربەى ئەھلى ھەدىث لەسەر ئەم بۆچونەن.

وہ گوتراویشە پۆژى (٩) ى مانگ لەدايك بووہ ئەمەش (أَبُو الْحَسَنِ يَ نَدَوِي) و (كُوْثَرِي) بە راستيان داناوہ، وە گوتراوہ (١٢) ى مانگ لەدايك بووہ، ئەمەش (إِبْنُ إِسْحَاق) باسى كەردووہ، وە گوتراویشە (١٧) ى مانگ يان (١٩) ى مانگ لەدايك بووہ

ئەم جىاوازيەش كە شەش بەروارى جىاوازه تەنھا بەلگەيە لەسەر ئەوہى كە ئەسحابەكان سورنەبون لەسەر دەستنىشانكەردنى بەروارى لەدايكبونى پىغەمبەر و گەياندىنى پىمان ﷺ، جا ئەگەر ئەو پۆژە ئاهەنگ و پەرسىنى تايبەتى تىا بكرايە، ئەوا زۆر بە جوانى پىمان دەگەيشت بەبى جىاوازي، وە لەدايكبونى پىغەمبەريان ﷺ زۆر بەوردى ديارى دەكەرد. چونەكە دەبوو بە بەشىك لەدینەكەمان، وەكو ديارى كەردنى پۆژە پىرۆزەكانى تر.

سەير لەوہدايە كە جارانىش ھەندىك لە فەرمان رەواكانى (ئەربىل) و اتا ھەولپىرى ئىستا، سالىك لە (٨) و سالىك لە (١٢) ى رەبىعى يەكەمدا ئاهەنگى مەولوديان دەگىرا، چونكە خۆشيان دلنيا نەبوون لە پۆژى لەدايكبونەكەى.^(١)

^١ بۆ زياتر ئاشنابون بەم باسانە بروانە " إِبْنُ حَلْكَان ١ / ٤٣٧ "

۷- پیغه مبهری خواجه له ره بیعی یه که مدا کوچی دواپی کردوو نه گهر یادکردنه وه شهرعی بیته نهوا نهو مانگه مانگی خوشی و ناههنگه هم مانگی دلتتهنگی و ماته مه :

نه گهر بلین باشه با وابیت (۱۲) ی ره بیعی یه که م له دایکبونی پیغه مبهرمانه ﷺ نهوا کتومت نهو میژوو دهکات که تیایدا وه فاتیشی کردوو (پوژی دوشه ممه ۱۲ ی ره بیعی یه که م) ئیتر دلخوشی و شادی و ناههنگ گپران له پیشتر نییه له خه فته و بی تاقه تی دهرپین، له رابوردوشدا زوریک له زانایان موسولمانانیاں له م راستیه ئاگادارکردوته وه، وه ک ئیمامی (تاج الدین الفاکهانی " ۷۳۴ ک) وه (ابن الحجاج المالکی " ۷۳۷ ک) خاوه نی کتیبی (المدخل) که ده فهرمویت : (زور زور جیگهی سه رسورمانه ، که موسولمانان له م مانگه دا یادی له دایک بوونی پیغه مبهرمانه ﷺ ده که نه وه به گورانی و خوشی و شادی دهرپین وه که له پیشه وه باسمانکرد، چونکه له راستیدا پیغه مبهری مه زن ﷺ له هه مان مانگدا وه فاتی کردوو و گه پراوه ته وه بولای خوی خوی، به وه فاتکردنه که شی ئوممه تی ئیسلام توشی ناخوشی و نارپه حه تیه کی وا گه وره بووه، که هیچ مهینه تیه که به نه ندازه ی وه فات کردنه که ی کاریگه ر نه بووه له سهریان، بویه له م مانگه دا پیویسته زیاتر فرمیسک به چاوه کانماندا بیته خواره وه و دلگران بین به پوداوی وه فاتی پیغه مبهرمان ﷺ که چی ته ماشا ده که ییت له م مانگه پیروزه دا موسولمانان چون خوشی و شادی دهرده برن و یاری و مه زاق ده که ن^(۱) .

۸- ناههنگ گپران بو له دایکبونی پیغه مبهرمانه ﷺ چاویکه رییه بو گاوره کان :

شتیک جیگای تیپرامانه، نه ویش نه وه یه که ناههنگی مه ولودی پیغه مبهرمانه ﷺ زیاتر له و ولاتانه دا سه رییه لداوه که موسولمانان هاوسی بوون له گه ل گاوره کاند، بو نمونه سوریا و میصر، ئیتر چونکه گاوره کان سالانه ناههنگی یادی له دایک بوونی (عیسا U) ده که نه وه، یان سالانه له پوژی له دایکبونی نه ندامانی خیزانه کانیاں ناههنگ ده گپرن، نه مه ش بوته هو ی خیرا بلاوبونه وه ی ناههنگی مه ولود له نیوان موسولمانانیشدا .

^۱ (مدخل الشرح الشریف ۲ / ۱۶) . (وه رگپری: جا برای به ریزم هه رکه سمان بینیه که یادی له دایکبونی بو مندال یان خوشه ویستانی خوی کردبیت، نه مه ته نها له کاتیکدا بووه که له ژیاندا ماوه، به لام له دوا ی مردنیاں هه رگیز نه مانبینیه یادی له دایکبونی بو بکات، به لکو سالیادی کوچ کردن و یادی ماته مینی بو گپراوه، ده ی موسولمانان په ند وه رگرن!) . (ماموستا عبد الرحمن / مه به ست له م قسه یه نه وه یه که خه لکی واده که ن نه ک شهرعی و رهوا بیته، چونکه له شه ریعه تی خوادا سالیادی له دایکبون و کوچکردن هیچیاں ریگه پی دراو نین...) .

ئەم بۆچونەش (الحافظ مُحَمَّدُ شَمْسُ الدِّينِ السَّخَاوِي الشَّافِعِي "١٠٢٠ك") پشتگیری لیکردووه و گوتویه تی: (وَإِذَا كَانَ أَهْلُ الصَّلِيبِ اتَّخَذُوا لَيْلَةَ مَوْلِدِ نَبِيِّهِمْ عِيدًا أَكْبَرَ، فَأَهْلُ الْإِسْلَامِ أَوْلَى بِالتَّكْرِيمِ وَأَجْدَرُ!!) واتا: ئەگەر خاچ پەرستەکان شەوی لەدایکبونی پیغەمبەرەکانیان کردووه بەو ئاھەنگە گەورەییە، ئەوا موسولمانان لە پیشترن کە ئەو ریزە بنین لە پیغەمبەرەکانیان.

ئەم گوته یەشی لە لایەن (المَلَّا عَلِي الْقَارِي "١٠١٤ك") دەو بەرپەرچ دراوہ تەوہ بەوہی کە دەلیت: (قُلْتُ: مِمَّا يَرُدُّ عَلَيْهِ إِنَّا مَأْمُورُونَ بِمُخَالَفَةِ أَهْلِ الْكِتَابِ.)

واتا: دەلیم ئەوہی بەرپەرچی ئەم گوته یەپی دەدریتەوہ ئەوہی کە ئیمە فەرمانمان پیکراوہ پیچەوانە ی گاور و جولە کە کان بکەین.^(١)

بە لگە ی نۆیە م

٩- ئاھەنگ گێران بۆ لەدایکبونی پیغەمبەر ﷺ بە لگە ی خوشەویستی پیغەمبەر ﷺ نییە:

خوشەویستی دەربیرین بۆ پیغەمبەر ﷺ بە ئاھەنگ گێران نایە تەدی، بە لکو بە کارکردن بە سوننە تەکانی دیتەدی، وە پیشخستنی گوته کانی بە سەر ھەموو گوته یە کدا و بەرپەرچ نە دانەوہی ھەدیسە کانی، وە پیویستە ئەو ھیش بزانی کە پیغەمبەرمان ﷺ خۆی و ھاوہ لە کانیشی دینداریان بە شیوہ یە ک کردووه کە ئاھەنگ گێران بە بۆنە ی یادی لەدایکبونی تیدانە بووہ، کە واتە ئیمەش ھەر ئەو دینداریە مان بە سە کە پیغەمبەر و ھاوہ لە کانی کردویانە ﷺ.

وہ کە خوای گەورە دە فەرمویت: ﴿فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾ یونس ٥٨ دلخۆشبوون بە پیغەمبەر ﷺ پە یوہ ست نییە بە تەنھا رۆژیکەوہ، بە لکو پیویستە موسولمان لە ھەموو ساتیک لە ساتە کانی ژیانیدا دلخۆش بیت بە پیغەمبەرە کە ی ﷺ وە گوپرایە ل بیت بۆ فەرمانە کانی و دورکە ویتەوہ لە و شتانە ی کە نە ھی لیکردووه، وە ملکہ چ بیت بۆ سەر جە م یاسا و شەرعیە تە کە ی کە لە لایەن خوای گەورەوہ ھیناویتی، کە واتە دلخۆشی دەربیرین لە یە ک رۆژدا کۆنابیتەوہ، بە لکو با ھەول بە دەین ھەموو رۆژیک سوننە تیکی تازە لە سوننە تە کانی فیربین و زیاتر پابەندی فەرمانە کانی بین و بە ندایە تی بۆ خوای گەورە ئەنجام بە دەین، ھە تاکو بە پشتیوانی خوا لاوازیمان بگوریت بە بە ھیزی، وە زیاتر یاسا کانی بیروباوہ پرە کە مان و بنە ما کانی ئیسلام لە ناخماندا بچە سپینین.

^١ المورد الروي في المولد النبوي/٢٩

۱۰ - له زۆریه‌ی ئاهه‌نگ گێرانه‌کاندا زیاده‌ره‌وی له مه‌دحی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ده‌کریت:

ئاهه‌نگ گێری به‌پێز، موسولمانی ئازیز! بۆ زانیاریت پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌فه‌رمویت: (لَا تُطْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ).^(۱)

واتا: من هه‌لمه‌نێن وه‌ك چۆن گاوه‌كان كۆره‌كه‌ی مه‌ریه‌میان هه‌لنا، من به‌نده‌یه‌کی خوام، ته‌نها پیم بلێن به‌نده و نێردراوی خوا.

به‌لام زۆریه‌ی ئه‌و ئاهه‌نگی مه‌لود گێرانه‌ پێن له زیاده‌ره‌وی و پیاوه‌لدانی ناشه‌رعی به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، ته‌نانه‌ت هه‌ندیک له‌وانه‌ی كه‌ خۆشیان پشت گێری ئاهه‌نگی له‌دایكبوون ده‌كه‌ن دانیان ناوه به‌م پاستیه‌دا و ده‌لێن كه‌ جاری واهیه‌ گۆته‌كانیان ده‌گاته‌ پله‌ی كوفریش!

به‌تایبه‌تی كاتیك ئه‌وانه‌ی ده‌رباره‌ی ئاهه‌نگی مه‌لود شت ده‌نووسن به‌بێ ترس فه‌رموده هه‌لده‌به‌ستن به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ری خواوه‌ ﷺ، بۆ پشت‌راست كردنه‌وه‌ی ئه‌م گۆته‌یه‌مان ئه‌وه‌تا (عبد الله الغماری) كه‌ یه‌كێكه‌ له‌ گه‌وره‌كانیان له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌لێت: (ئهو كتیبانه‌ی كه‌ ده‌رباره‌ی مه‌لود نووسراون پێن له‌ فه‌رموده‌ی هه‌لبه‌ستراو، كه‌ ئه‌و فه‌رمودانه‌ بونه‌ته‌ بیروباوه‌پێکی راسته‌قینه‌ له‌لای زۆریه‌ی خه‌لك، هیوادارم خوای گه‌وره‌ یارمه‌تیم بدات بۆ نووسینی كتیبیک ده‌رباره‌ی مه‌لودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ كه‌ دوربیت له‌ دوو شت، یه‌كه‌م: فه‌رموده‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراوه‌كان به‌ده‌م پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ ﷺ، دووه‌م: هۆنینه‌وه‌ و رێكخستنی نادروست و نابه‌جی، وه‌ مه‌به‌ستم له‌وه‌یه‌ كه‌ پیاوه‌لدانی بی سنور نه‌خوازاوه‌، چونكه‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ (النساء ۱۷) واتا: زیاده‌ره‌وی مه‌كه‌ن له‌ دینه‌كه‌تاندا.

هه‌روه‌ها مه‌دحکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ وه‌سفوسه‌نایه‌ك كه‌ تیایدا نه‌بیت ئه‌وا ده‌بیت به‌ هه‌لبه‌ستنی درۆ بۆی، كه‌واته‌ ئه‌و هه‌ره‌شه‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یگریته‌وه‌ كه‌ ده‌فه‌رمویت: (مَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ)^(۲)

واتا: هه‌ر كه‌س به‌ ئاره‌زوی خۆی درۆم به‌ده‌مه‌وه‌ بكات ئه‌وا با شوینی خۆی خۆش بكات له‌ ناو ئاگری دۆزه‌خدا.

وه‌ فه‌زل و باشه‌كاني پیغه‌مبه‌ر ﷺ نابیت تیکه‌ل بکریت به‌ ریوایه‌تی لاواز و هاوشیوه‌كانیان، چونكه‌ په‌یوه‌ندی به‌ خاوه‌نی شه‌ریعه‌ته‌كه‌مان و پیغه‌مبه‌ری ئومه‌ته‌كه‌مانه‌وه‌ هه‌یه‌ ﷺ، كه‌ هه‌ر خۆی

^۱ البخاری

^۲ مسلم.

درودانه پالی لی حرام کردوین و به تاوانه گوره کانی داناوه، تهنانهت (أَبُو مُحَمَّدٍ الْجُوَيْنِيُّ الشَّافِعِيُّ بَاوَكِي ئِمَامِي حَرَمِينَ "٣٨٤ ك") گوتویه تی هه رکه س درۆ به دەم پیغه مبهری خواوه ﷺ بکات پیی کافر ده بیئت. بویه ئەو کتیبانهی که ده باره ی مه ولود و رودای ئیسرا و میعراج نووسراون و پرن له زیاده پره وی و شتی بی بنه ما پیویسته بسوتینرین، له بهر ئەوه ی نوسه ر و خوینه رانیشی نه سوتینرین له ئاگری جه هه نه مدا، خوا په نامان بدات^(١).

ئیتر ئەوه ش بووه به باو له ناوخه لکدا که ئاههنگی مه ولود کۆتای ده هیئن به هه ندیک دهسته واژه ی داهینراو و داوای یارمه تی و په ناگرتن پیی که ده بنه شیرک و هاوه لدانان بو خوا ی گه و ره، ئیمه ش ده لئین: ولا حول ولا قوة إلا بالله .

به نگه ی یازدهیه م

١١ - ئاههنگی یادکردنه وه ی مه ولود کۆمه ئیک خرا په ی له خوی گرتووه:

له خرا په کانی ئاههنگی مه ولود که به داخه وه له ناو موسولماناندا باوه: ئەوانه ی که ئاههنگی یادی مه ولود ده گپن، به و که سانه ی که له سوننه ت تیگه یشتون و ئەو کاره نا که ن ده لئین: ئەمانه خو شه ویستیان نییه بو پیغه مبه ر ﷺ !! ئەوه یان له بیر نییه یان له بیر خو یانی ده به نه وه که خوشویستنی پیغه مبه ر ﷺ به شوینکه وتنی ده بیئت نه ک به داهینانی شتی تازه بو دینه که ی، وه نه ک به وه ه لئس و که وته سه یروسه مه رانه ی که له ئاههنگی یادی مه ولود دا ده کریت وه ک: کوژانه وه ی یان که م کردنه وه ی پۆشنای و سه ربادان و شان هه لته کاندن و سرود و گۆرانی و له م بابه تانه ...

وه جگه له وه ش زیکر و ویردی هه لبه ستر او و چیرۆکی ناراست، بویه (الشیخ علی محفوظ الأزهری المصری الشافعی "٣٦١ ك") ده فه رمویت: (فِيهَا إِسْرَافٌ وَتَبْدِيرٌ لِلْأَمْوَالِ، وَإِضَاعَةٌ لِلْأَوْقَاتِ فِيمَا لَا فَائِدَةَ مِنْهُ وَلَا خَيْرَ فِيهِ).

واتا: له ئاههنگی مه ولود گپراندا ئیسراف و پاره به فیرو دانی تیدا یه، وه کات کوشتنی تیا یه به شتی بی سودو بی خیره وه^(٢).

وه ئەگه ر وامان دانا که ئاههنگی مه ولود (مُبَاح) یش بیئت واتا: پپییدراو بیئت له شه رعدا، ئەوا ئیمه یاسایه کی شه رعیمان هه یه که ده فه رمویت: (المباح إذا أدى إلى محرم، فإنه يحرم من باب سد الذرائع).

واتا: ئەو بابه تانه ی که له شه رعدا موباح و پپییدراون، ئەگه ر بونه هۆیه ک بو که وتنه ناو حه رامه وه ئەوا خو شیان حه رام ده کرین چونکه ده بنه هۆی کردنه وه ی ده رگایه ک له سه ر حه رام کراوه کان^(١).

^١ من نقده لبردة البوصيري ص ٧٥

^٢ الإبداع / ٣٢٤

۱۲ - هه‌موو موسولمانان ته‌نانه‌ت ئاهه‌نگ گێره‌کانیش نه‌و یادکردنه‌وه‌یه به بیدعه‌ت دائه‌نین:

له‌ راستی دا سه‌رجه‌م موسولمانان یه‌ك پان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه ئاهه‌نگ گێپان به‌ بۆنه‌ی مه‌ولوده‌وه بیدعه‌یه، به‌لام له‌وه‌دا جیاوازی كه ئایا بیدعه‌یه‌کی باشه یان بیدعه‌یه‌کی خراپه! بۆیه هه‌ندیکیان وه‌ك (ابن حجر والسیوطی والسخاوی) جگه له‌وانیش، به‌ باشیان زانیوه، له‌به‌ر به‌ده‌سته‌ینانی هه‌ندیك سود و قازانج كه به‌گومانی خۆیان دیته‌دی!

به‌لام زانا لیکۆله‌ره‌وه‌كان له‌ كۆن و نویدا، فه‌توای حه‌رام بونی ئاهه‌نگی مه‌ولودیان داوه، به‌و به‌لگه شه‌رعیه‌یه‌ی كه له‌زیانه‌کانی بیدعه و زیادکردنی شت بۆ دینه‌که‌مان ئاگادارمان ده‌که‌نه‌وه، وه‌كو زانراویشه جه‌ژن و شادی ده‌ربهرین تیایدا به‌شیکه له‌ کاروباری ئایینی، بۆیه ئه‌و زانایانه رێگریان کردوه له‌ کردنه‌وه‌ی ده‌رگای خراپه‌یه‌کی به‌رجه‌سته و دیار، نه‌ك چاو بپینه سودیکی نادیار، چونکه کالای به‌ده‌ست هێنانی ئه‌و سووده نادیاره، کرده‌وه‌یه‌که که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌لانی و شوین که‌وتوانیان له‌ چه‌ندین سه‌ده‌ی سه‌ره‌تادا نه‌یان کردوه، وه‌ هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌رمان ﷺ هه‌رگیز جیاوازی نه‌کردوه له‌ نیوانی بیدعه‌ی باش و بیدعه‌ی خراپ، به‌لکو فه‌رمویه‌تی: (إِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ) واتا: به‌راستی سه‌رجه‌م بیدعه‌كان گومرایین .

ئیتیر نازانین چۆن هه‌ندیکه‌س له‌به‌ر رای گشتی به‌رپه‌رچی ئه‌و فه‌رموده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌رمان ﷺ ده‌ده‌نه‌وه و ده‌لێن وانیه هه‌ندیك بیدعه گومرایی نین!

بۆیه ئیمامی (مالکی کوری انس "۱۷۹ک") فه‌رمویه‌تی: (مَنْ ابْتَدَعَ فِي الْإِسْلَامِ بِدْعَةً يَرَاهَا حَسَنَةً، فَقَدْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا ﷺ خَانَ الرِّسَالَةِ !! لِأَنَّ اللَّهَ يَقُولُ "الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ" فَمَا لَمْ يَكُنْ يَوْمَئِذٍ دِينًا فَلَا يَكُونُ الْيَوْمَ دِينًا^(۲)).

واتا: هه‌رکه‌سیك بیدعه‌یه‌ك بۆ ئه‌م ئیسلامه زیاد بکات و وابزانیت که ئه‌و بیدعه‌یه باشه، ئه‌وا پێی وایه که موحه‌ممه‌د ﷺ خیانه‌تی کردوه له‌ په‌یامه‌که‌ی خوا، چونکه خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وا له‌مپرووه دینه‌که‌تانم ته‌واو کرد﴾ بۆیه ئه‌وه‌ی که ئه‌وسا دین نه‌بویت، ئه‌مپرو نابیت به‌ دین بۆمان).

^۱ وه‌رگێپر / وه‌ که‌خێرو قوربانی ده‌که‌ن له‌ بری ناوی (الله) لیهینان ده‌لێن: له‌ پێی خوا و مه‌ولودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌مه‌ش شیرک و هاوه‌لدانانیکێ ئاشکرایه، ئیتیر چۆن ئاهه‌نگی مه‌ولود رێگه پێ دراوه که ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی له‌ خۆ گرتوه.

^۲ الاعتصام للشاطبي الاعتصام للشاطبي

هه‌ندیك له‌و زانایانه‌ی كه فه‌توای حه‌رامی‌تی ئاهه‌نگی مه‌ولودیان داوه و به‌ بیدعه‌یان زانیوه:

- ۱- شیخی ئیسلام (إِبْنُ تَيْمِيَّةَ "٧٢٨ك") په‌حمه‌تی خوای لیبیت، له‌ کتیبی (إِقْتِضَاءُ الصَّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ) دا ده‌لیت: هه‌ندیك له‌ خه‌لك دایان هیناوه.
- ۲- ئیمام (أَبُو حَفْص تَاجُ الدِّينِ الْفَاكِهِانِي "٧٣٤ك") په‌حمه‌تی خوای لیبیت، گوتویه‌تی ئاهه‌نگی مه‌ولود بیدعه‌یه و کتیبیکی سه‌ربه‌خوی ده‌رباره‌ی حه‌رامی‌تی مه‌ولود نویسه‌وه.
- ۳- ئیمامی (شاطبی "٧٩٠ك") په‌حمه‌تی خوای لیبیت گوتویه‌تی: كه‌ ئاهه‌نگی مه‌ولودی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بیدعه‌یه. له‌ کتیبی (الاعتصام) دا باسی هه‌ندیك له‌ جوړه‌کانی بیدعه‌ی کردووه، وه‌ ئاهه‌نگی یادی مه‌ولودیشی به‌یه‌کیك له‌ بیدعه‌کان ژماردووه، پاشان به‌ خراپی داناوه.
- ۴- زانای پایه‌به‌رز (إِبْنُ الْحَاجِّ الْمَالِكِي "٧٣٧ك") په‌حمه‌تی خوای لیبیت، له‌ کتیبی (الْمَدْخَل) دا ئاهه‌نگی مه‌ولودی به‌ بیدعه‌ ناوبردووه.
- ۵- به‌ریز ئیمامی (الشوكاني "٢٥٠ك") په‌حمه‌تی خوای لیبیت، فه‌رمویه‌تی موسولمانان كوړان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی كه‌ خویندنه‌وه‌ی مه‌ولود بیدعه‌یه.
- ۶- زانا (محمد عبد السلام خضر الشقيري) له‌ کتیبی (السنن والمبتدعات) دا ده‌لیت: ئاهه‌نگ گپړان به‌و بو‌نه‌یه‌وه بیدعه‌یه‌کی خراپه و گومراییه.
- ۷- زانای پایه‌به‌رزى هیند (أبو طيب شمس الحق العظيم آبادي "١٣٢٩ك") گوتویه‌تی كه‌ ئاهه‌نگی مه‌ولود بیدعه‌یه.
- ۸- هه‌روه‌ها ماموستا به‌ریزه‌كه‌شى (بشير الدين قنوجي) كه‌ کتیبیکی سه‌ربه‌خوی له‌و باره‌یه‌وه نویسه‌وه به‌ناوی (غايَةُ الْكَلَامِ فِي إِبْطَالِ عَمَلِ الْمَوْلِدِ وَالْقِيَامِ) وه‌ ده‌توانیت ته‌ماشای تیبینیه‌کانی بکه‌یت له‌سه‌ر فه‌رموده‌ی (مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) كه‌ له‌ (سُنَنُ الدَّارِقُطِيِّ) نویسویه‌تی.
- ۹- زانای پایه‌به‌رز (أبو عبد الله محمد الحفار المالكي "٨١١ك") كه‌ به‌کیكه له‌ زانایانی ولاتی مه‌غریب، ده‌فه‌رمویت: (شه‌وی مه‌ولود پی‌شینه چا‌كه‌كانمان "كه‌ مه‌به‌ستمان پی‌ئ‌ه‌سحابه و تابیعینه‌كانه" تیايدا كو‌ نه‌ده‌بونه‌وه بو‌ خواپه‌رستی، وه‌ هیچ په‌رستنیکیان تیا ئه‌نجام نه‌داوه زیاتر له‌ شه‌وه‌کانی تر، چونكه پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌رگیز له‌وه به‌ گه‌وره‌تر دانانریت كه‌ له‌ شه‌رعدا هاتووه "ناخریته‌ پله‌و ریزی خواپه‌تیه‌وه" هه‌رچه‌نده به‌گه‌وره زانیی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کیكه له‌ هو‌کاره‌کانی نزیک بونه‌وه له‌ خوا، به‌لام پیویسته ته‌نها به‌و شیوازانه له‌ خوا نزیک ببینه‌وه كه‌ له‌ شه‌رعدا هه‌یه و زیاده‌رپه‌وی تیدانه‌که‌ین...^(١))

۱۰ - زانای که م وینه و فەرمودەناس (محمد ناصر الدین الالبانی "۴۱۹ ک") دەلێت: پێویستە نەهی بکریت لە و کارە و وازی لیبهێنریت. وە دەفەرمویت باشتەری یاد کرنەو هی لەدایکبونی پێغەمبەر ﷺ بە پۆژو بونە لە پۆژانی دوشەماندا.

۱۱ - زانای پایەبەرز و موفتی ئوممەت (عبد العزیز بن عبدالله بن باز "۴۲۰ ک") دەلێت: ئاھەنگ گیران بە بۆنە یادی لەدایکبونی پێغەمبەر و هیچ کەسیکی ترەو دەروست نییە، چونکە بیدعە یە و پێغەمبەر ﷺ نەیکردووە.

۱۲ - زانای پایەبەرز (مُحَمَّدُ بْنُ صَالِحِ الْعُثَيْمِيْن "۴۲۱ ک") دەفەرمویت: هەندیک کەس (ئەوشەو زیندو دەکەنەو وەك خۆیان دەلێن، لە بەر خۆشەویستی پێغەمبەر ﷺ وە دەیانەویت یادی پێغەمبەر ﷺ بەرز رابگرن، ئیمەش پێیان دەلێن: یاخو بەخیربێن ئەگەر پێغەمبەرتان ﷺ خۆش دەویت، یاخو بەخیربێن ئەگەر دەتانەوی یادی پێغەمبەر ﷺ بەرز رابگرن، بەلام لێرەدا پێوەریکمان هەیه، کە ئەو پێوەرەش خودای (أَحْكُمُ الْحَاكِمِينَ) دایناو، خۆشویستنی پێغەمبەر ﷺ پێوەری تاییەتی خۆی هەیه، ئەویش ئەو فەرمایشەتی خۆی گەرەیه کە دەفەرمویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ﴾

واتا: بێژە ئێوە ئەگەر خوداتان خۆش دەوی، شوین من کەون هەتا خوداش خۆشی بوین. جا ئەگەر مەروؤ راستگۆبیت لەو بانگەشەیهی کە دەیکات و دەلێت خوا و پێغەمبەرە کەم خۆش دەویت ﷺ، دەی با شوینکەوتە شەرەکە خۆی خوا بییت، وە شوین کەوتە ئەو دینە بییت کە پێغەمبەر ﷺ هیناویتی، ئیتر هەرکەس شوین کەوتە ئەو پێغەمبەر ﷺ نەبییت ئەو بانگەشە کە ی درۆیه، چونکە ئەو پێوەرە پێوەریکی راست و دروستە، باشە لێرەدا با تەماشای بکەین، ئاھەنگی شەوی لەدایکبونی پێغەمبەر ﷺ کە داهینراویکە، ئایا لە شەرعی خوادا هاتوو؟ ئایا پێغەمبەر ﷺ ئەنجامی داو؟ ئایا خولەفای راشیدین کردویانە؟ ئایا ئەسحابەکان و تابعیانەکان کردویانە؟ ئایا تابعی تابعیانەکان کردویانە؟ وەلامی ئەم پرسیارانەش هەمووی، بێگومان نەخیرە! وە هەرکەسیکیش بانگەشە ی جگە لەمە دەکات دەبییت بەلگە ی شەرعی پێبییت: ﴿هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^(۱). بەلگە کانتان بێن گەر ئێوە راست دەکەن.

له کۆتایدا داواکارم له خوای گهوره که له سهه نووسینی ئه م چه ند به لگه یه پاداشتی خیرمان بداته وه، وه سودمه ندی بکات بۆ موسوڵمانان، چونکه نیه تمان ته نها سود گه یاندنه، وه هیهچ ئومیدیکمان نیه جگه له سۆز و به زه یی خوئی، ده ی خوایه ته نها خۆت وه لامی داوکاریه کانمان بده ره وه، وه کاره کانمان والیبکه که ته نها له بهر په زامه ندی خۆت بیّت، خوایه گیان هه ر خۆت هیدایه تده رمانیت بۆ سهه ریگای راست. **وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ .**